

PŁOCK | PLAC OBROŃCÓW WARSZAWY | 1 9 1 2 1 0

SPIS TREŚCI

I WSTĘP

II PROBLEMATYKA | ANALIZA TERENU

III ZAŁOŻENIA KONCEPCYJNE PROJEKTU

IV KONCEPCJA PLACU OBROŃCÓW WARSZAWY

V KONCEPCJA SCHODÓW BRONIEWSKIEGO

VI OŚWIETLENIE

VII KOSZT REALIZACJI

I WSTĘP

Place i skwery spajają tkankę miejską, zwiększając atrakcyjność miast. Ich głównym zadaniem jest ożywienie i poprawa życia społeczeństwa, poprzez wprowadzenie na ich obszar różnorodnych form aktywności. Dodatkowo mogą tam się odbywać okolicznościowe wydarzenia skupiające uwagę większej grupy odbiorców. Prawidłowo zorganizowana przestrzeń publiczna może stanowić siłę napędową w promocji wizerunku miasta i rozwoju jego potencjału inwestycyjnego.

II PROBLEMATYKA | ANALIZA TERENU

Gmach Kamery Pruskiej, pomnik Piłsudskiego oraz pomnik Broniewskiego leżą na osi kompozycyjnej terenu opracowania. Jest to cenny element struktury przestrzennej osiedla Kolegialna.

Plac Obrońców Warszawy stanowi jedno z ważniejszych miejsc w Płocku. Jest to przestrzeń o wysokiej randze w tkance miejskiej ze względu na historię miejsca oraz usytuowanie w jego zasięgu budynków użyteczności publicznej. Do najważniejszych należą: Urząd Wojewódzki, Gmach Prokuratury Rejonowej i Okręgowej, Bank przy ulicy Kolegialnej, a także kościół i klasztor poddominikański.

Prostokątna forma placu z symetrycznie wyznaczonymi alejami nadaje mu sztywne ramy widokowe, prostopadłe do Urzędu Wojewódzkiego. W chwili obecnej jego obszar stanowi park, pełniący funkcję publiczną. Nie jest to jednak miejsce rekreacyjne, brak w jego zasięgu odpowiedniej ilości mebli miejskich, czy też miejsca wyznaczonego pod plac zabaw. Jest to przestrzeń publiczna, która wymaga zarówno rewitalizacji jak i adaptacji do współczesnych potrzeb z uwagi na fakt, że aktualnie nie przyciąga odwiedzających, jest tylko placem przejściowym.

Pomnik Broniewskiego zamykający oś kompozycyjną jest bezpośrednio związany ze schodami Broniewskiego prowadzącymi nad Wisłę. Jest to przestrzeń nieatrakcyjna, z uwagi na zaniedbaną konstrukcję schodów, a także brak zagospodarowania terenu Nabrzeża Wiślanego. W wyniku tego ruch pieszy w zasięgu tego traktu jest ograniczony.

III ZAŁOŻENIA KONCEPCYJNE PROJEKTU

- wydzielenie w zasięgu placu strefy reprezentacyjnej, rekreacyjnej oraz parkingowej
- zachowanie i podkreślenie historycznej osi kompozycyjnej pomiędzy pomnikiem Broniewskiego, pomnikiem Piłsudskiego, a Urzędem Wojewódzkim
- wygenerowanie ruchu w zasięgu schodów Broniewskiego a Nadbrzeżem Wiślanym
- przestrzenne i funkcjonalne powiązanie wszystkich stref wnętrza urbanistycznego placu
- zmiana regularnego układu placu na swobodą kompozycję wnętrza, zachowując symetrię
- zaprojektowanie nowych obszarów zieleni i rekreacji - wprowadzenie zieleni wysokiej i niskiej, w celu uatrakcyjnienia nowoprojektowanej przestrzeni oraz utworzenie miejsc słonecznych i zacienionych tworząc strefy zabaw i odpoczynku
- przestrzeń przyjazna dla wszystkich – brak wysokich krawężników, aranżacja pochylni dla osób niepełnosprawnych, miejsca odpoczynku oraz zabaw dla dzieci

- poprawa bezpieczeństwa użytkowania – wygodne i trwałe nawierzchnie, oświetlenie
- utworzenie wodotrysków z iluminacją
- projekt małej architektury
- uporządkowanie parkingów samochodowych we wschodniej i zachodniej części placu
- aranżacja parkingów rowerowych

IV KONCEPCJA PLACU OBROŃCÓW WARSZAWY

Projekt zakłada wydobycie potencjału placu oraz utworzenie węzła miejskiej przestrzeni publicznej przy jednoczesnym respektowaniu założeń historycznych. Koncepcja placu jest syntezą XIX-wiecznego swobodnego układu zieleni z klasycystyczną symetrią dwuboczną. W oparciu o proponowany układ kompozycyjny wyznaczono osiem stref:

A – strefa reprezentacyjna – stanowi początek osi widokowej oraz przedpole parku z placem publicznym. Uzyskana wolna przestrzeń podkreślona została zarysem dawnej cerkwi. Jest to miejsce, które zaprasza do parku. W jego zasięgu proponuje się utworzyć donice z roślinnością na podwyższeniu oraz drewniane platformy do siedzenia. W centrum placu zaproponowano wodotryski z iluminacją, aby podnieść atrakcyjność strefy oraz poprawić mikroklimat. Ich lokalizacja oraz forma nie zakłóca komunikacji pieszej, gdyż zostały one podzielone na dwie grupy, co umożliwia swobodne poruszanie się po przekątnych placu. Wodotryski nie będą stanowiły przeszkody w przebiegu wydarzeń kulturalnych, gdyż są zaprojektowane równo z powierzchnią placu, a wprowadzone w stan uśpienia pozwolą na swobodne wykorzystanie powierzchni na drobne wydarzenia kulturalne.

B – strefa edukacji – to atrakcyjna forma przejściowa, uzupełniona o stanowiska z opisaną roślinnością, umieszczoną w regularnych kwaterach, tworząc edukacyjny ogród pokazowy. Pełni on rolę edukacji botanicznej poprzez montaż tabliczek z nazwami gatunkowymi roślin.

C – strefa wody – centrum parku (plac wody), miejsce rekreacji oraz odpoczynku. W zasięgu strefy zaproponowano dwa zbiorniki wodne okalające okrągły plac z liniowymi wodotryskami oraz meblami miejskimi. W jego wnętrzu umieszczono mapę z zarysem Płocka, która jest podświetlona nocą. Dodatkowo pełni ona rolę tablicy kierunkowej, ponieważ wskazuje odległości do najciekawszych miejsc w Płocku.

D – strefa wolnej rekreacji – wydzielone kwatery trawników. Miejsce przeznaczone do aktywnego wypoczynku, zapewniające użytkownikom parku wolną przestrzeń i możliwość wypoczynku biernego na trawie (piknik), czy też aktywnego, jak gra w badminton.

E – strefa placu zabaw – przestrzeń zaprojektowana z myślą o najmłodszych użytkownikach placu. Zaproponowano niestandardowe rozwiązanie, poprzez umieszczenie urządzeń zabawowych w nawierzchni trawiastej. Elementy wykonane są między innymi z materiałów poliuretanowych zapewniając bezpieczeństwo oraz różnorodne atrakcje. Całość placu generuje ruch dzieci w jego zasięgu, gwarantując zabawę i kontakt z naturą.

F – strefa relaksacyjna - miejsce, w którym zaplanowano meble miejskie pod koronami drzew, zapewniając tym samym wypocznik i relaks. Układ siedzisk obrotowych pozwala wybrać użytkownikowi najbardziej interesujący go widok, a drewniany podest sprzyja spotkaniom

użytkowników parku. Zaproponowana mała architektura, jako wyposażenie placu to linia Flash firmy ZANO. Są to nowoczesne i proste meble miejskie, które wpisują się w charakter założenia i jednocześnie nie dominują przestrzeni. Ich bogata oferta pozwoliła wykreować atrakcyjne wnętrza.

G – strefa reprezentacyjna II – otoczenie pomnika Józefa Piłsudskiego. W jego zasięgu proponuje się aranżację drzew formowanych, które swoim minimalistycznym, geometrycznym pokrojem nadadzą wnętrzu kameralny i elegancki wydźwięk.

H – strefa parkingowa – w obrębie placu proponuje się aranżację skośnych i równoległych parkingów samochodowych.

I – strefa spacerowa - aleje kasztanowców. W zasięgu tej strefy proponuje się uzupełnić lub wymienić gatunki drzew w celu podtrzymania istnienia alej. Propozycją na aktywizację alej jest montaż w ich zasięgu instalacji artystycznych (Ryc.1.).



Ryc. 1. Zdjęcia referencyjne przedstawiają instalację artystyczną w Holandii (źródło: www.likearchitects.net)

V KONCEPCJA SCHODÓW BRONIEWSKIEGO

Projekt zakłada wygenerowanie ruchu pieszego z Placu Obrońców Warszawy nad Wisłę. W tym celu zakłada się odrestaurowanie schodów Broniewskiego i zwiększenie ich atrakcyjności poprzez wprowadzenie w ich zasięg punktów węzłowych, przyciągających uwagę użytkowników przestrzeni. Punkty te spełniać będą rolę rekreacyjną i zwiększą zainteresowanie przechodniów, tym samym miejsce to zyska na znaczeniu w oczach odwiedzających.

Wzdłuż schodów Broniewskiego zaproponowano utworzyć punkty węzłowe:

- cztery podesty z drewnianymi platformami do siedzenia z roślinnością sezonową
- „Zakątek Cytatów” z wybranymi cytatami z dzieł Władysława Broniewskiego na tabliczkach wykonanych z brązu, wkomponowanych w nawierzchnię schodów
- odtworzenie restauracji „Zacisze” przy ulicy Mostowej wraz z tarasem widokowym

Istotne z perspektywy odbiorcy jest także dostępność schodów dla wszystkich użytkowników przestrzeni. W tym celu zwrócono uwagę na osoby niepełnosprawne, a także matki z dziećmi. Z uwagi na duży spadek terenu zaleca się wprowadzić platformę schodową. Zastosowanie tego rozwiązania, nie ingeruje w istniejącą przestrzeń, zapewnia komfort użytkowania oraz bezpieczeństwo. Osoby niepełnosprawne będą miały możliwość swobodnego pokonania dużej ilości schodów, bez udziału osób trzecich.

Zwieńczeniem schodów Broniewskiego jest nabrzeże. Swoją formą nawiązuje do wcześniejszych rozwiązań przyjętych na Placu Obrońców Warszawy. Jest to swego rodzaju zamknięcie klamry kompozycyjnej projektu.

VI OŚWIETLENIE

Dopełnieniem kompozycji opracowanego terenu jest aranżacja efektownego oświetlenia. Zostało ono zaproponowane na terenie całej inwestycji. W zasięgu parku proponuje się podkreślić oś kompozycyjną oświetleniem liniowym LED. Dodatkowo zaaranżowano oświetlenie fontann oraz tablicy kierunkowej z mapą Płocka zlokalizowanej w centrum parku, na placu wody.

VII KOSZT REALIZACJI

W przypadku realizacji przestrzeni publicznych istotny jest nie tylko prestiżowy wygląd i funkcjonalność przyjętych rozwiązań, ale także najwyższa jakość wykorzystanego materiału, która gwarantuje wieloletnią trwałość wykończenia. Projekt zakłada użycie materiałów szlachetnych, które są trwałe i estetyczne, tj. kamień, stal nierdzewna. W związku z tym należy zwrócić uwagę, że w przypadku zastosowania innych materiałów koszty realizacji będą niższe.

Koszt inwestycji: 15 000 000 zł brutto.